

תת"ע 5125/01/16 - מדינת ישראל נגד אורי מני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5125-01-16 מדינת ישראל נ' אורי מני

לפני כבוד השופטת ענת יהב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אורי מני

הכרעת-דין

לפי סעיף 182 לחסד"פ אני מכריעה כי החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בקטנוע ביום 19.7.15 שעה 15:50 בצומת אלנבי והמלך ג'ורג' בתל אביב, כשתוך כדי נהיגה עבר משמאל לקו הפקדה רצוף המסומן על פני הכביש, כאשר מצידו הימני לא מסומן קו מקוטע.

מבוא

הנאשם ביקש לנצל זכותו ולהישפט כך שטיעוניו והסתייגותיו תשמענה, אולם לא התייצב לדיון ונשפט בהעדרו (ביום 1.2.16). בהמשך ולאחר שביקש לבטל את פסק הדין ומאחר וטענותיו אמנם לא מילאו אחר דרישת הפסיקה בדבר אי התייצבות מוצדקת, אך היו בגדר טענות שיתכן ויש בהן משום עיוות דין, פסק הדין בוטל ביום 5.5.16 לאחר דיון.

ביום זה טען הנאשם בהקשר לעבירה המיוחסת לו כי הוא כופר במיוחס לו, שלא עקף משמאל לקו ההפרדה, כן טען, שבמקום בו עמדה השוטרת לא יכולה הייתה לראות אותו מבצע את העבירה שייחסה לו. עוד הוסיף שלא היה במקום קו הפרדה משורטט (בעמ' 7 לפרוטוקול).

התיק נקבע לשמיעת הוכחות.

פרשת ההגנה:

העידה השוטרת - רס"ר גומנוב מריה,

בחקירתה הראשית, הוגש דו"ח התנועה אשר ערכה - **ת/1.**

כמו כן העידה, כי באותו היום עמדה במקום זה לצורך אכיפת עבירות מסוג זה אשר נרשמה לחובת הנאשם.

בחקירה נגדית:

עמדה על כך שמהמקום שאכפה את העבירה יכולה הייתה לראות את ביצוע העבירה. שללה כי האוטובוס שהיה בינה ובין הנאשם מנע ממנה לראות את הקטנוע של הנאשם (עמ' 9 ש' 18-22).

עוד העידה על כך שקו ההפרדה הרצוף אשר אכפה במקום באותו היום היה ברור לעין (ש' 31-32).

פרשת ההגנה

הנאשם העיד כעד יחיד מטעמו:

בחקירה ראשית:

הגיש 3 בהסכמה תמונות מן המקום שצולמו באותו היום - נ/1, וכן 3 תמונות שצולמו מן העת האחרונה - נ/2. לטענתו באותו היום בו נטען כנגדו שביצע את העבירה, קו ההפרדה היה מטושטש. לאישוש טענה זו הראה שבתמונות מ-נ/2 קו זה נצבע מחדש.

אומר שעקף את האוטובוס והשלים את העקיפה לפני שנכנס לצומת ועבר אותו על פי החוק.

בחקירה נגדית:

עומד על כך שסיים לעקוף את האוטובוס כאשר ברמזור דלק עדיין אור ירוק ולפני קו העצירה ואז עצרה אותו השוטרת. חזר על כפירתו, שלא עקף כשהוא עובד משמאל לקו ההפרדה הרצוף.

הטיל ספק ביכולתה של השוטרת לראות אותו מבצע את שתיארה, בגלל מקום עמידתה, משום שהקו היה "מחוק" ובעיקר משום שלא עקף אותו.

בסיכומי התביעה:

המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם, לטענתה לא די שדברי השוטרת לא נסתרו, אלא אף קיבלו אישוש מצילומי הנאשם אשר הגיש. לטענתה, העובדה שצילם את קו ההפרדה סמוך למקום ביצוע העבירה בלבד ולא לאורך כל הכביש, כשהוא מסתמך על חלק קטן מן הכביש לצורך אישוש טענתו בדבר הוכחת "איכותו" של קו ההפרדה כמטושטש, יש בו טעם לפגם והיה עליו לצלם את הכביש לכל אורכו, אף על פי שהמאשימה מסכימה כי ב נ/1 נראה שמדובר בקו הפרדה "דהוי".

מבקשת לחילופין, להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 47(ה) (4) שעניינה עקיפה לפני צומת.

מבקשת לראות בגרסתו של הנאשם גרסה שאינה אמינה המתחלפת.

עוד אומרת שאף על פי שהסכימה להגשת הצילומים, הרי שאלו הוגשו ללא תעודת עובד ציבור של העירייה, השוטר לא אימתה אותם ולא זיהתה את מקום האכיפה בתמונות ולכן יש לתת להם משקל אפסי.

בסיכומי הנאשם:

טען שאין צורך בתעודת עובד ציבור של העירייה, שכן הוא זה אשר צילם את הרחוב והמקום, מבקש שבית המשפט ייתן אמון ומשקל מלא לצילומים אותם הגיש.

טוען שלא עקף על גבי קו הפרדה רצוף, גם משום שהקו מטושטש אבל גם משום שלא עשה כן, שהיה לו מקום משמאל לאוטובוס ושבת העקיפה נותר באותו התיב.

מסביר כי אף העבירה החלופית שביקשה המאשימה להרשיעו לא התקיימה שכן סיים את העקיפה ונעמד לפני האוטובוס לפני שנכנס לצומת.

מבקש מבית המשפט שיזכה אותו.

דין והכרעה:

תקנה 36(ג):

"בכביש המחולק על ידי קו הפרדה רצוף ישתמש הנוהג ברכב או בבעל חיים בצד שממין לקו, ולא יעבור אותו אלא אם נמצא קו קטעים סמוך לקו ההפרדה בצידו הימני".

ראיות התביעה:

התביעה הגישה באמצעות עדת התביעה את **ת/1**, רישום הדוח כנגד הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה.

כאשר בנסיבות הדוח נרשם שהשוטרת עמדה ואכפה את העבירה כשהייתה "**סטטי על רחוב אלנבי פינת המלך ג'ורג', על המדרכה המערבית עם הפנים לכוון מלך ג'ורג'.**" כאשר הבחינה ב"**אופנוע אשר מגיע מכיוון המלך ג'ורג' לכוון אלנבי ונוסע מצד שמאל של קו הפרדה רצוף עובר אוטובוס שעומד ברמזור.**" - אלו הן כל הנסיבות אותן פירטה השוטר.

המדובר בנסיבות מדולדלות שלא ניתן להבין מהן דבר, לא מהו המרחק מהשוטרת לאופנוע בעת שהבחינה בו לראשונה, האם סיים את העקיפה ונעמד לפני האוטובוס, האם האוטובוס עמד בצמוד לקו העצירה, כיצד הנאשם נעצר על ידה, מה היה המרחק בין הנאשם לאוטובוס, מרחק האוטובוס מן המדרכה ועוד,

נקודות אלו חשובות על מנת לבחון מה היה שדה הראייה של העדה והאם יכולה הייתה לראות את ביצוע העבירה ובאיזה בהירות והחלטיות, שכן על פי הנסיבות שצויינו על ידה הרי שאוטובוס אשר היה במקום והיה במצב עצירה, חצץ בינה ובין הנאשם.

נתון נוסף עלה במהלך חקירתה של העדה, כשאומרת, כי ראתה את גלגלי הקטנוע של הנאשם על הנתיב הנגדי - "זאת אומרת משמאל לקו הפרדה רצוף ואז חזרת ועמדת לפני האוטובוס" (בעמ' 9 ש' 25-26), תיאור זה אינו עולה מהרשום בדוח ולכן לא ברור איך זכרה נתון זה, שכן לטענת השוטרת, לאחר חלוף שנה, אינה זוכרת פרטים כמו אילו חנויות היו במקום (כך בהתייחסותה לתמונות שהציג לה הנאשם בש' 15-17).

החסר בראיות התביעה בולט לעין ולא ניתן להשלימו לאחר זמן כה רב מבלי שיותר חשש כבד בלב בית המשפט, בעיקר לאור כך שמדובר במאזן ראיות של גרסה אל מול האחרת.

בנוסף, בחקירתה של העדה הוצגו לה תמונות ע"י הנאשם אשר לא יכולה הייתה לזהות את המקום, אולם אלו הוגשו בהסכמה בפרשת ההגנה ואף כי התביעה הסתייגה מהן בסיכומיה, הרי שהעד אשר צילם אותן - הנאשם, העיד שעשה כן ואף צירף את פרטי הצילום נ/1 - מהם עולה שצילמן ביום ביצוע העבירה - שם נראה בבירור כי קו הפרדה במקום מטושטש עד מאוד.

כשנשאלה עדת התביעה האם הייתה אוכפת קו שכזה, אף שענתה "רואים אותו אבל כן, הוא קצת מטושטש" אמרה באופן חד משמעי שלא הייתה אוכפת קו שכזה (בעמ' 10 ש' 1-4).

טענת המאשימה כי היה על הנאשם לצרף תע"צ של העירייה לעניין צילום המקום - אינו ברור לי ואינו נסמך על חוק או פסיקה שהפנתה, מדובר בראייה ככל ראייה אחרת, אשר העורך אותן - הוא הנאשם, העיד שצילמן ובאיזה מועד ואין לבית המשפט סיבה הנראית לעין שלא לקבל זאת.

יתרה מכך, בית המשפט ראה את התמונות, התרשם מהן, משמות הרחובות אשר מצוינים בהן ונותן אמון שאכן מדובר באותו המקום בו נאכפה העבירה.

אני ערה לכך שתגובתו הראשונית של הנאשם הייתה "וואי את צודקת" ורק לאחר מכן אמר "אני לא עברתי, אני הייתי בהמון בתי משפט ולא הפסדתי, אם את רוצה לבזבז יום בבתי משפט אין בעיה".

אולם, אין בכך כדי להשלים את החסר הגדול הנובע מחוסר הבהירות בנסיבות המפורטות בדוח, בתיאור העבירה.

לעניין בקשתה החלופית של המאשימה, להרשעתו של הנאשם בעבירה החלופית, של עקיפה בתוך הצומת לפי תקנה 47(ה)(4). שכן תקנה זו מדברת במי שעוקף כאשר "אינו משלים את העקיפה לפני הגיעו לצומת".

ואם לעבירה המקורית אין די ראיות על מנת להוכיחה, בוודאי שלצורך הוכחת עבירה זו אין ולו בדל ראיה, שכן אין התייחסות בדוח לגבי השלמת העקיפה, וכפי שצינתי קודם, לא ברור אפילו אם הנאשם נעמד לפני האוטובוס (לפי ת/1).

מאידך, לפי דברי הנאשם, הרי שעקף בתוך הנתיב הימני, משמאל לאוטובוס, השלים את העקיפה ונעמד לפני

האוטובוס, שהיה במצב עצירה ולפני הצומת.

מכאן שהרכיב העיקרי ביסוד העובדתי של אי השלמת העקיפה לפני הצומת - לא הוכחה.

לאור כך, אני מזכה את הנאשם מן העבירה המקורית שיוחסה לו בכתב האישום ואף מן העבירה החלופית שנתבקשה - וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ט אב תשע"ו, 23 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים.